

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

3.nodaļa: Vispārības Labumam.

165.

Cilvēku nesamērība rada visus šķēršļus. Katra nesamērība sasprindzina norisi, kas aizkavē ceļu uz Patiesību. Katra apstāšanās rada savas sekas, kas izveido augšupejas ķēdi. Tāpēc jāsasprindzē visas domas uz Vispārības labumu, un samērības ceļš norādīs garam ceļu uz evolūciju.

166.

Darbības veidos izpaužas visi garīgie meklējumi. Trauksmīgais, atsacījušais, pašaieliedzīgais tā pauž saspringtību, tāds gars izprot Vispārības Labumu. Bet patības kalps apliecina savus darbības veidus. Tā mūžīgi cīnās visa cilvēku saime.

167.

Katru Vispārības Labuma vilni sasprindzina Gaismas Spēki un pretdarbība. Gaismēnas parādība eksistē visā Kosmosā. Tāpēc katrs Vispārības Labuma vilnis izraisa piesātinājumu ar dažādām strāvām.

168.

Kad gars piesaistās Vispārības Labumam, tad visi ceļi tam atvērti. Un katrs pārkārtošanās vilnis pieņemams kā velte. Kad gars tiecas sadarboties ar Kosmosa Magnetu, tad paplašināta apziņa izveidos darbības sfēru. Tāpēc bez izplatījuma impulsa jāapzinās arī paša traukšanās. Tā top Bezrobežība.

169.

Kad notikumi sablīvējas, atbilstīgi traucas pazemes uguns augšup. Tā, kad notiek spēku nomaiņa, jānovēro kosmiskās ugunis. Vienā gadījumā – atdzimšana, otrā – nomaiņa; visur noris kosmiskās izpausmes, un izplatījuma uguns piesātina katru pārejošu procesu. Tautas spēku uztur atbilstīgs gars un tāds pats pievilksanas spēks savieno tautu nomaiņas. Tāpēc var teikt, ka Kosma spriegums pārraidīs uz visām zemēm, tā cilvēcei nav iespējams atdalīties no kopējā apstiprinājuma. Tāpēc augstākais likums tiecas uz Vispārības Labumu.

170.

Var novērot cilvēkos uzmanības trūkumu, it kā savādu izklaidību. Turklāt paši tie neievēro apkārtni. Cēlonis tam ne tikai izklaidība un sirds aptaukošanās, nav jānoliedz daudzi augstāki cēloņi. Gars spēj darboties pāri laika nosacījumiem. Tam nav vajadzīgi starplaiki, nekādas gatavošanās, tas vai nu nojauš, vai arī to aicina. Dažādiem līdzekļiem tas veic savus tālos sakarus. Ir pamats nostāstiem par svētiem, kas acumirkļi it kā iekrituši nemanā, un tajā pašā laikā snieguši daudz garīgas palīdzības. Bieži transa stāvokli nepamana ne klātesošie, ne arī pats. Tikai apkārtējo apstākļu izmaiņa liecina, ka gars bijis projām. Nav iespējams spriest par prombūtnes ilgumu, jo garam nav laika mērogu. Bet ik viens, kas ievērojis pie sevis šādas prombūtnes, var liecināt, ka noticis kaut kas ārpus zemes mērogiem. Šīs prombūtnes

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

3.nodaļa: Vispārības Labumam.

jāatzīmē. Pakāpeniski iespējams uzzināt pat gluži nejaušus atmiņu sīkumus. Kā ugunīga bulta uzliesmos garīgā darba detaļās un novītīs līdzīgi ziedam, kas iemests indē. Gara dižais darbs tik svešs zemākām saindētām sfērām.

171.

Pat, ka kāds nejauši izdarījis labu, slavējiet viņu. Slavējiet par katru drusciņu labā. Tam, kas tumsā sauc pēc palīdzības, vienalga, kas atnesīs Gaismu. Gaismas atnešana – redzes lauka paplašināšana. Šāda darbība derīga tiktāl Gaismas devējam, kā arī saņēmējam. Gaismas atdošana ir tās paplašināšana. Bija viena liesma, un, lūk, tās jau divas, tas nozīmē, ka izdarīts labums.

172.

Cilvēka rokās labums kā katra vakara gaismeklis. Iestājas tumsa, bet gaismeklis gatavībā, un roka vingra, lai to iedegtu. Un atkal Saku – slavējiet par katru labumu – tā būs augstsirdības parādība. Lai ikviena labuma dzirksts iedegas liesmā. Lai ir daudz kaut nejaušā labuma, tas tomēr labums. Nevajag prasīt apzinīgu labdarību, lai kaut nespodras ugunis izkļiedē tumsu. Pilnīga tumsa nebūs tāda pat pie vienas Gaismas dzirksteles. Aiz domas, aiz vārda, aiz darbības jau atmirdz Gaisma. Tas, kas prātīs atrast kaut vienu Gaismas dzirksteli, būs jau gaišs līdzstrādnieks.

173.

Kas gan noticēs, ka Joga “kauss” spēj sūtīt glābiņa strāvas daudziem, gan tuviem, gan tāliem. Šie izstarojumi kā adatas no būtības, ir ļoti sāpīgi. “Kauss” nespēj atturēties, lai nosūtītu savus uzkrājumus tuvāko labā. Nav gudri domāt, ka šādi svētdevas sūtījumi nav sāpīgi. Kad darbojas abas dabas, ir blīvā, ir smalkā, tad nevar nerasties sasprindzējums. Bet gars ir gatavs pārvarēt šādu sasprindzi. Jāsaprot, ka šādi sūtījumi spēcina Ugunīgo Pasauli. Nav viegla sadarbība ar tādām Uguns Pakāpēm.

174.

Darbība Pasaules labā ir visgrūtākā, bet nepieciešamākā disciplīna. Nav viegli sevi izsekot, lai izvairītos no patīgām domām un darbiem. Toties, kad visa personība atdota Pasaulei, tad disciplīna kļūst ne vien viegla, bet pat neizjūtama. Atrast pašreizējai izejībai izejpunktu nozīmē izveidot tiešu ceļu uz Ugunīgo Pasauli.

Ugunīgās Pasaules Gaisma iedarbojas kā varena dezinfekcija. Tik daudz šajā mirdzumā sakoncentrēts Fohata kristālu, ka ikviena tuvošanās šim spēkam šķīsta mūsu psihisko enerģiju. Ieskatu, ka pašdisciplīna attiecībā pret Vispārības Labumu ir labākais līdzeklis diženiem sasniegumiem.

175.

Vēl viens grūts sasniegums – nav viegli apgūt cieņu pret zemes jaunradi un atbrīvoties no īpašuma izjūtas. Tas, kurš nojautīs Bezrobežības majestātiskumu, protams, sapratīs iluzorā īpašuma nesamērīgumu tādā caurstaigājamā vietā kā Zeme.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

3.nodaļa: Vispārības Labumam.

Tāpēc nojautīsim vienu diženu ceļu un atdosim savus darba augļus tiem, kas nāk aiz mums. Tā saglabāsim darba vērtību ne sev, bet sekotājiem, kas turpinās šo pilnveidošanās saistību. Jau šeit uz Zemes jānostiprina sirdī attieksme pret īpašumu, citādi mēs aiznesīsim Smalkajā Pasaulē zemes īpašuma vissmagāko izjūtu. Lai cilvēki apvieno iekšējās pilnveidošanās jēdzienu ar zemes daiļuma atzišanu. Skaistums visiem, vai gan tas nav glābiņa uguns ceļiniekiem? Tāpēc sava Es pilnveidošana citu labā būs godājams atrisinājums.

176.

Sirds vārda pilnā nozīmē ir transmutātors un kondensātors. Šie procesi bieži ir tik spēcīgi, ka nav cilvēka spēkos ietvert un izturēt šādu sasprindzējumu. No senatnes ir mantota lūgšana par gara nodošanu tam Kungam. Šī gara nodošana, patiešām, jāizprot. Ja izjūtat nepanesamu sirds smagumu, nododiet to domās Valdoņiem. Tādējādi jūs piesaistīsiet sirdi Hierarhijas Neizsmeļamajam Avotam. Šāda darbība var sevišķi noderēt, kad visas planētas sasprindze tik spēcīga. Jāsagatavojas visdaudzveidīgākajām iedarbībām, tiklab kosmiskām kā arī cilvēciskām. Sirds saskare ar Hierarhiju notiek nemitīgi, bet tagad Mēs norādām uz sevišķiem gadījumiem, kad atziņas lielā skaidrībā vajadzēs piesaistīt sirdi Hierarhijai. Daudzi pilnīgi neizpratīs, ka doma var stiprināt sirdi, jo sirds viņiem ir vienkārši fizisks orgāns. Bet kas izjutis Mūsu strāvas, tas sapratīs saites nozīmi. Pasaule pārdzīvo tādu sasprindzējumu, ka pienācis īstais laiks atgādināt būt gataviem šādai saskarei. Ugunīgā Pasaule jāpieaicina pilnīgi apzināti. Vajadzības gadījumā var pat vārdos griezties pie Valdoņa. Tā pati pārraide un saskare uz visām Hierarhijas pakāpēm. Un cik majestātiskas ir šīs Neizmērojamās palīdzības Kāpnes!

177.

Izsekosim katru kustību. Mūsu organisms uzrādīs daudzus faktus, kuri attiecas uz smalko un blīvo Pasauli. Var novērot, kā mainās mūsu apziņa Smalkās Pasaules lidojumos. Viņa tiek it kā izsijāta un pat iemieļotās formulas paliek zemes apziņā. Šādu novērojumu ļoti grūti realizēt. Jo vairāk priecājas, ka tas nevien atzīmēts, bet iegaumēta pat tuvās formulas aizslīdēšanas izjūta. Tas nenozīmē, ka jau attīstītā apziņa Smalkajā Pasaulē zūd, tā kļūst pat asāka, bet iziet it kā caur smalku tīklu, kas pārveido atlikušo smalko vielu. Bet šādam novērojumam vajadzīga attīstīta modrība. Tāpat arī darāt labi, iegaumējot prombūtnes momentus. Ar laiku noskaidrosies, kur bija vajadzīga jūsu klātbūtne. Ne vien Smalkajā Pasaulē, bet šeit uz Zemes noris apziņu apmaiņa un palīdzība. Varam būt pārliecināti, ka ja prombūtne notikusi biežāk, tas nozīmē, ka drīz dzirdēsiet par lieliem notikumiem, par sadursmēm, kur iejaucas apziņas un vajadzīga palīdzība. Vajag prast ievērot tieši šādus sadarbības momentus. Dažreiz cilvēki tuvinieku glābšanai pārlej asinis, vai gan viņi neaiztapinās ugunīgo apziņu, kad tuvinieki apmulsuši.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

3.nodaļa: Vispārības Labumam.

178.

Patiesi, kosmiskie nosacījumi ir jāsaskaņo ar Mūsu metodēm. Tā, ja stingri ieteicam maģijas atmešanu, Mēs gribam palīdzēt dabiskā ceļā.

179.

Mēs jo sevišķi priecājamies, ja tiek apzināts ceļš, kas noiets ar Mūsu palīdzību. Tā ir viena no Hierarhijas raksturīgākajām izjūtām. Var saskatīt daudzas Mūsu Saskaņas Zīmes. Ikviens šāda atskārsme būs jau tilta nostiprinājums uz Ugunīgo Pasauli.

180.

“Tagad Debesu Spēki ar mums kopā neredzami kalpo.” – Neredzamā izplatījuma realitātes izpratne ir jau solis uz īstenību. Mēs nevaram lepoties ar zināšanām, iekams mūsu apziņā neieaugs Neredzamā Pasaule. Tāpēc izsargāsimies no visa, kas var kaitēt mūsu domām par citu labumu. Ugunīgās domas atklāsme būs pieejama nekaitīgai domāšanai.